

mueskatten, Arveafgiften o. s. v. overvejende har en noget mere demokratisk Karakter. Til de første, de om jeg saa maa sige udbytteriske Skatter, vil jeg først og fremmest henregne Indførselstolden, Ølskatten, Brændevinsafgiften, endvidere Forlystelsesskatten og for det sidste Aars Vedkommende ogsaa Cigarettskatten. Hvis man nu sammenligner 1909—10 med 1911—12 for at faa et Billede af, hvordan Opgangskonjunkturerne i Føiening med de inden den Tid gennemførte Skattelove har virket, ser vi, at disse Afgifter er stegne med 5,152,049 Kr. Gaar vi dernæst til en Række Afgifter som Stempelafgift, Sportler, som jo ogsaa i væsentlig Grad dels hviler paa Smaafolk og dels ligger tyngende paa Forretningstilivet, finder vi en Stigning paa 2,259,049 Kr. Og tager vi endelig Indtægterne af Jernbanevæsenet, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, der ligeledes efter min Opfattelse, saasomt naar op over de Grænser, hvor de netop dækker Udgifterne, dels repræsenterer en Udbytning af den store, brede Befolkning og dels et føleligt Tryk paa Næringslivet, saa finder vi en Stigning paa 4,625,947 Kr. Alt i alt er saaledes disse Skatter og Afgifter, Statsindkomster, om man vil, som ganske overvejende, maa siges at være af udbytterisk Beskaffenhed, i Løbet af de sidste to Aar løbet i Vejret med 12,037,000 Kr. Hvis man derimod tager Indkomst- og Formueskatten, Afgifterne af faste Ejendomme, Arveafgiften, og jeg kan i den Forbindelse tage Rangskatten med, Skatter, der ganske væsentlig hviler paa de bemidlede Klasser og i hvert Fald kun i mindre Grad trykker de ubemidlede, ser vi, at disse mere demokratiske Afgifter, trods Arveafgiftens Forøgelse og til Trods for, at Militærskattens Provenu er medregnet, kun er steget med 6,230,500 Kr. eller kun halvt saa stærkt som de andre overvejende udbytteriske Skatter. Eller for at udtrykke det i grove Omrids: for hver Krone, der er taget ved Skatter, som væsentligt rammer de besiddende Klasser, er der taget to Kroner ved Skatter og Afgifter, som væsentligt dels rammer Smaafolk og dels virker generende for det borgerlige Erhvervsliv, altsaa dobbelt saa meget.

Dette er Karakteren af den første Halvdel af den nuværende Regerings Finansreform, saaledes som den viser sig ved en Sammenligning mellem disse to Statsregnskaber. Den anden Halvdel, den, der blev til i Foraaret under Højspænding, er endnu uhyggeligere. Lad os sammenligne Finansloven for 1912—13, saaledes som den blev vedtaget i Foraaret, med det Finanslovfor-

slag for 1913—14, som nu er fremlagt. Ærede Medlemmer vil forstaa, at jeg er nødt til at drage Sammenligningslinierne her af Hensyn til den helt nye Beregningsmaade for Statsvirksomhedernes Overskud, som er indført i de to sidste Finanslove. Sammenligner vi altsaa disse to Finanslove for at se, hvilke Forsandringer der viser sig at være indtraadt i Budgettet, finder vi, at den første Indtægtsgruppe, altsaa Told- og Brændevinsskatten, Forlystelsesskatten, Ølskatten, Cigarettskatten o. s. v., regnes at være steget med 6,975,700 Kr., den næste, Stempelafgift, Sportler o. s. v., med 2,062,100 Kr. og den tredie, Overskud af Samfærdselsmidlerne, med 2,906,936 Kr., alt i alt en Stigning med paa det allernærmeste 12 Mill. Kr., medens derimod de mere demokratiske Skatter paa Indkomst og Formue, paa Arv og faste Ejendomme, kun viser en Stigning paa knap 3 Mill. Kr., altsaa kun $\frac{1}{4}$ af den Forøgelse, der falder paa de andre Poster. Eller med andre Ord, for hver Krone, Regeringen har taget ved nye Paalæg, som væsentlig rammer de besiddende Klasser og i hvert Fald tager nogenlunde skaansomt paa Smaafolk, er der taget 4 Kr. ved Skatter, som dels paa hviler Smaafolk i særlig høj Grad og dels ligger som et Tryk paa hele det borgerlige Næringsliv. De ser, hvorledes i første Omgang den højtærede Finansministers Finansreform tog dobbelt saa haardt paa Smaafolk og Næringslivet, i sidste Omgang fire Gange saa haardt. Man kan sige, at hvis den højtærede Finansminister sidste Aar piskede Befolkningen med Svøber, har han i dette Aar pisket den med Skorpioner.

Det er naturligvis kun i de allengroveste Omrids, denne Beregning har Gyldighed; men den betegner Tendensen i hele den Udvikling, der er foregaaet; den Udvikling, vor Finanshusholdning har taget under det nuværende Ministerium, siden de vældigt stigende Militærudgifter har krævet nye og forøgede Indtægter for Statskassen. Og naar det nu, hvad der jo er uimodsagt og uimodsigeligt, er saadant at Danmark er et af de Lande i Europa, hvis Befolkning er haardest spændt for, hvad Skatter angaar, om ikke faktisk den allerstærkest beskattede Nation, saa rejser det Spørgsmaal sig, om vi i Længden er i Stand til at bære den Byrde, der er væltet over paa Befolkningen. Ja, saa længe Tiderne er gode, gaar det selvfølgelig selv om det kan være generende nok, og selv om det kan knage noget i Maskineriet. Men den højtærede Finansminister hævdede jo selv med fuld Ret, at vi sikkert inden ret mange Aar